

PASTÝŘSKÝ LIST NA 1. NEDĚLI POSTNÍ 1998

ZAVEDENÍ MOŽNOSTI PŘIJÍMAT NA RUKU

Sestry a bratři,

vstupujeme do svatopostní doby v roce, který je v rámci přípravy na Velké jubileum roku 2000 věnován Duchu svatému. Dnešní evangelium nám postavilo před oči obraz Ježíše, který se vrací od Jordánu plný Ducha svatého, a je při tom pokoušen satanem. V tom můžeme vidět věrný obraz našeho života. Jsme-li Kristovi, máme jeho Ducha. A necháme-li se Duchem svatým vodit po cestách našeho života, setkáváme se s četnými zkouškami, které naši víru znovu a znovu prověřují.

Pýcha, nedůvěra, představa, že nikoliv Bůh, ale my sami všechno zachráníme, touha po bohatství nebo po ovládnutí druhých – to všechno se nás může dotýkat. A nikdo nemůže říct, že je ze svých vlastních sil vůči pokušení dost odolný. Ježíš v evangeliu je však tím, kdo pokušení důsledně a beze zbytku odmítá. Zcela nad ním vítězí a chce, abychom i my měli co nejplněji účast na tomto vítězství. Děkujeme za to, co pro nás udělal. Ve svátosti křtu nás vytrhl z moci zla a uvedl nás mezi vyvolené, kteří mají své dědictví u Otce. Přijal nás za vlastní. Dal nám svého Ducha a tento dar zpečetil ve svátosti biřmování. Už nás nenazývá služebníky, ale přáteli. A tak od nás očekává opravdu věrné přátelství.

Šest týdnů teď před námi stojí jako velká příležitost k obnově jedinečného vztahu s Trojjediným Bohem, který začal naším křtem. Obnova křestního vyznání o velikonoční noci má tento náš proces postní obnovy dovést. Po prohloubení našeho obrácení, po smíření s Bohem v upřímně přijaté svátosti pokání by nás Bůh měl nalézt jako společenství svých přátel, které chce po Ježíšově vzoru odmítat každé pokušení a růst ve vzájemné lásce a věrnosti nebeskému Otci.

Křest nám však otevřel ještě jednu vzácnou cestu: zjednal nám místo u Ježíšova stolu. Až budeme na Zelený čtvrtek večer slavít mši na památku poslední večeře, můžeme si živě připomenout, že i my jsme do tohoto vzácného společenství Ježíše s apoštoly pozváni. A tak doceníme ještě více ten nesmírný dar, který provází a naplňuje náš křesťanský život, totiž dar Kristova těla a Kristovy krve, kterými jsme syceni.

Děkuji vám, že jste přijali vyzvání k novému oživení eucharistické úcty a že jste i díky tematickým katechezím vašich duchovních správců o pokání a eucharistii prohloubili svůj pohled na tuto svátost Kristovy lásky, že jste hlouběji ocenili dar mše svaté a že jste každý objevili něco krásného, čeho jste si dosud nepovšimli a za co budete moci Bohu ještě více děkovat.

Jak už bylo dříve oznámeno, odpověděla vatikánská Kongregace pro bohoslužbu a svátosti kladně na žádost České biskupské konference o dovolení možnosti podávat věřícím svaté přijímání kromě tradičního způsobu do úst i na ruku. Je tak ukončeno období provizoria, ve kterém se objevovala řada potíží s tím, jak se dobře zachovat vůči těm, kteří do naší diecéze přicházejí zvláště z Rakouska, Německa a dalších zemí a doma jsou již po léta či desetiletí zvyklí na tento způsob přijímání těla Kristova. Ode dneška jsou i na území České republiky dovoleny oba způsoby přijímání eucharistie: jak do úst, tak na ruku. A každý věřící má plné právo sám volit ten z obou způsobů, který pro sebe považuje za vhodný. Ten, kdo svaté přijímání podává, je zavázán způsob zvolený přijímajícím respektovat.

K četným dohadům, nejasnostem i kampaním proti legitimitě možnosti přijímat oběma způsoby závazně prohlašuji, že po schválení Římem je každé dohadování ve společenství naší církve nejen zbytečné, ale přímo škodlivé a rozkladné.

Sestry a bratři, vím, že každá změna vzbudí pozornost a někdy u někoho i nelibost. Bylo by velkou škodou, kdybychom věnovali větší pozornost úvahám o tom, jak Krista ve svátosti přijímat, než Ježíši Kristu samotnému. O něho jde, na něm nám v první řadě záleží. Obraťme tedy své oči na něho a nechme se vést jeho Duchem. Ten nás totiž nejen přivádí s Kristem k Otci, ale přivádí nás všechny také do jednoho bratrského společenství. Kéž naše společenství roste ve vzájemné lásce tím více, čím více v něm bude místo jak pro jedinečnou lásku Boží, tak pro oprávněnou různost nás, lidí.

K tomu vám ze srdce žehnám a přeji vám co nejhlubší prožití postní doby, doby naší duchovní obnovy.

Váš biskup

+ Vojtěch